

nomi medfører. Nu er det Udvalgets principale Mening, at der ligger en særdeles stor Garanti deri, at det er Repræsentationen selv, der tager Beslutninger, og et Tillæg til Garantien er det, at dennes Medlemmer høre til de bethedligste Skatteydere, der ikke kunne votere saadanne Udgifter uden tillige at votere dem ud af deres egne Lommer. Jeg troer, at det er nok, at der habes Garanti for, at det Forøbnede tilvejebringes, og at der ikke behøves særegne Forskrifter for, at der ikke udskrives for Meget. Man kunde vel tænke sig, at personlige Duffer og Indskyldelser i en enkelt Retning kunde bevirke, at der blev øblet med offentlige Midler; men saa har Regjeringen efter Udvalgets Forslag en ganske anden Haand i Haank dermed end igjennem et saadant Maximum, indenfor hvis Grændser der kunde finde Ødselhed Sted. Der kunde være Amtsråd, der holdt sig indenfor Grændsen, og dog kunde de have viist en usforvarlig Ødselhed med Hensyn til visse Udgifter. Derfor kunde Møget tale for, at Indenrigsministeriet forbeholdt sig at kunne varetage Skattehernes Interesse overfor deres egen Repræsentation derved, at der forbeholdtes Amtmanden Ret til at gjøre Indsigelser mod en for vidt gaaende Beslutning enten af egen Drift eller efter Ordre af Indenrigsministeriet, der kunde gennemgaae Budgetterne. Amtmanden skulde altsaa kunne standse en saadan Beslutning og overgive den til Indenrigsministeriets Prøvelse. 3. flige Tilfælde har saaledes Garantien en større Udstrækning end paa den anden Maade. Jeg skal, idet jeg afventer den høitærede Ministers Dyringer, bemærke, at jeg for mit Vedkommende bestemt fastholder og agter at stemme for Underændringsforslaget, men at dette forøvrigt ikke følger af Udvalgets hele Stilling til Sagen. Jeg troer, at den høitærede Formand vil tilstrækkelig finde det betegnet, at det bliver Gjenstand for dobbelt Afstemning, nemlig først, om Ændringsforslaget eller Underændringsforslaget skal vælges, og dernæst, om der overhovedet skal vælges noget af dem. Det er det, man har søgt at betegne ved at stille et Underændringsforslag til Ministeriets Forslag. Det er mig bekendt, at der i Udvalget er Medlemmer, der mene, at det i det Hele taget

gjør en unødvendig Indskrænkning i Amtsrådet's Myndighed, og som derfor hverken ville have det ene eller det andet. Men Alle ere enige om, at skal der søges Garanti, bør det skee paa den af os foreslaaede Maade, og jeg troer, at den høitærede Minister vil opnaae det, han ønsker, langt bedre end paa den af ham foreslaaede Maade.

Der er derefter ingen Ændringsforslag for ved § 21. Kun skal jeg tillade mig at bemærke med Hensyn til en Indvending, der blev gjort af en æret Rigsdagsmand med Hensyn til § 17, at naar det der paalægges Amtsforsvalterne at opkræve Udgifter til Amtreparationsskonden, kan jeg ikke skjønne, at derved Loven af 17de Januari 1859 § 3 kan være ophævet. Ved § 21 er der foreslaaet, at Terminen for Decisionen skal forandres fra Januari til Februar, Amtsrådet vinder derved en Maaned til denne Forretning, der ikke blot angaaer Amtets egne Regnskaber, men samtlige communale Regnskaber, hvorved det kan foretages i samme Møde, som Budgettet lægges for næste Aar. Jeg troer, at denne Termin vil passe bedre. Med Hensyn til § 24 har Udvalget, skøndt ikke ganske gjerne, givet efter for den høitærede Ministers Fordring at forandre Afdragsterminen for Laan fra 10 til 15 Aar. Jeg skal herved henholde mig til, hvad jeg har anført under anden Behandling, at man trostigt kan stole paa, at Amtsrådet ikke vil vise utilbørlig Ødselhed, saasnart Udgiften skal betales strax af vedkommende Kasse, men at der kan være Frygt i denne Henseende, naar Udgiften skal væltes over paa Fremtiden. Her tales ikke om Laan til Amtsrådet's egne Anliggender, men om communale Laan. Men da 15 Aar dog ogsaa ere en begrændset Tid, og Ministeren ønsker det, troer jeg, at man kan forsvare at give efter. Ved § 26 er opfyldt det Øfte, jeg har givet om, at der indtrykkelig skulde bestemmes, at der fastsattes en Forretningsorden for Amtsrådet ved en af samme affattet Vedtægt. Jeg troer, at det kan være ganske hensigtsmæssigt, at naar Amtsrådet indtræder i et nyt Stadium af sin Virksomhed, de Erfaringer, man har vundet ved sin Praxis, nøiagtig formuleres og nedskrives, og at de enkelte Medlemmers